

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 3 sierpnia 2026 r.

Poz. 1961

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.VII.743.66.2026.EW WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 30 lipca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r., poz. 538), **stwierdzam nieważność uchwały nr XXV/218/2026 Rady Miejskiej w Wołczynie z dnia 25 czerwca 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowania wsi Wierzbica Górna dla rejonu „Centralno - Wschodniego - część A” oraz rejonu „Centralno - Wschodniego - część B”:**

1) w części tekstowej w zakresie:

- § 14 ust. 3 pkt 3 wyłącznie w zakresie, w jakim przepis ten dopuszcza produkcję energii z wykorzystaniem energii słonecznej, o mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW, zgodnie z przepisami odrębnymi na terenach o symbolu „RZW”;
- § 28 ust. 2 pkt 5;

2) w części graficznej w zakresie:

- terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1U-P-RZW w obrębie klasoużytku oznaczonego w ewidencji gruntów jako RIIIb;
- terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2MNW-U w obrębie działki ewidencyjnej nr 979/5;
- terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1ZP w obrębie działki ewidencyjnej nr 32/64;
- terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 3U-P-RZW w obrębie działki ewidencyjnej nr 32/66.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 25 czerwca 2026 r. Rada Miejska w Wołczynie podjęła uchwałę nr XXV/218/2026 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowania wsi Wierzbica Górna dla rejonu „Centralno - Wschodniego - część A” oraz rejonu „Centralno - Wschodniego - część B”.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Burmistrz Wołczyna przedstawił Wojewodzie Opolskiemu w dniu 30 czerwca 2026 r. przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami, a w dniu 26 czerwca 2026 r. przekazał dokumentację prac planistycznych w celu oceny jej zgodności z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z dnia 27 lipca 2026 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), w związku z art. 91 ust. 5 ww. ustawy o samorządzie gminnym, zawiadomił organy gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego oraz możliwości składania wyjaśnień.

Burmistrz Wołczyna skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i 29 lipca 2026 r. złożył wyjaśnienia.

W myśl art. 85 i 86 ww. ustawy o samorządzie gminnym, tutejszy organ sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 ww. ustawy o samorządzie gminnym, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Tryb sporządzania planu należy rozumieć jako sekwencję czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu jako merytoryczną jego zawartość (przyjęte w nim ustalenia). Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia "istotnego naruszenia prawa", ani też nie wyliczył rodzaju wad, które należy w ten sposób kwalifikować. Według wypracowanego przez piśmiennictwo i orzecznictwo stanowiska przyjmuje się, że nieistotne naruszenia prawa obejmują naruszenia niedotyczące istoty zagadnienia. Nieistotne naruszenie prawa, jak błąd lub nieścisłość prawna niemająca wpływu na istotną treść uchwały, jest zatem mniej doniosłe niż inne wadliwości. Jako przykłady tego rodzaju uchybień wskazuje się nieodpowiednie oznaczenie uchwały, przywołanie niewłaściwej podstawy prawnej uchwały (przy założeniu, że istnieje przepis prawa umocowujący do jej podjęcia), oczywistą omyłkę pisarską lub rachunkową. Natomiast rodzaje naruszeń, które należy zaliczyć do kategorii istotnych, to naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały lub zarządzenia, dotyczące meritum sprawy, jak np. naruszenie przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał, przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 lipca 2018 r. sygn. akt IV SA/Gl 430/18).

Po analizie uchwały i przedłożonej dokumentacji organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Organ nadzoru stwierdził naruszenie art. 17 pkt 6 lit. c ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r., poz. 538) w związku z art. 67 ust. 3 pkt 4 ustawy z 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688 ze zm.) oraz art. 7 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 82).

Artykuł 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, określa kolejność czynności związanych z przygotowaniem i uchwaleniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jednym z etapów sporządzania projektu planu, którego brak odnotował tutejszy organ nadzoru przy sporządzaniu kontrolowanej uchwały, jest uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Ustawa z dnia 3 lutego 1975 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych w art. 7 ust. 1 stanowi, że przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wymagającego zgody dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. I dalej (ust. 2), że przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, z zastrzeżeniem, że nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III położonych na obszarze uzupełnienia zabudowy w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W tym miejscu wskazać należy, że na dzień podjęcia przed Radę Miejską w Wołczynie kontrolowanej uchwały, jak i w dniu wydania niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, brak jest obowiązującego planu ogólnego gminy Wołczyn, w którym zostałyby wyznaczony obszar uzupełnienia zabudowy.

Analiza terenu objętego ustaleniami planu wykazała, że dla gruntu rolnego w obrębie części działki ewidencyjnej nr 1079/2, obręb Wierzbica Górna, jednostka ewidencyjna Wołczyn – obszar wiejski, oznaczonego częściowo w ewidencji gruntów jako RIIIb, w ramach terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 4U-P-RZW ustalono przeznaczenie podstawowe: tereny usług lub tereny produkcji lub tereny wielkotowarowej produkcji rolnej. Kolejno analiza wykazała, że w obrębie działek 1079/1, 1079/2 i 32/42, obręb Wierzbica Górna, jednostka ewidencyjna Wołczyn – obszar wiejski, oznaczonego w ewidencji gruntów jako RIIIa, RIIIb, PsIII, w ramach terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1RZW i 2RZW

ustalono w planie przeznaczenie podstawowe: teren wielkotowarowej produkcji rolnej. W ustaleniach szczegółowych dla terenów RZW tj. w § 33 ust. 2 pkt 5 kontrolowanej uchwały ustalono natomiast, że cyt.: „na terenach dopuszcza się biogazownie” oraz w ustaleniach ogólnych w § 14 ust. 3 pkt 3 dopuszczono produkcję energii z odnawialnych źródeł z wykorzystaniem energii słonecznej, o mocy zainstalowanej nie większej niż 500kW, zgodnie z przepisami odrębnymi na terenach o symbolu RZW. Powyższe ustalenia wprost dopuściły na ww. gruncie rolnym klasy III przeznaczenie nierolnicze. Jednocześnie w aktach sprawy wskazano, w informacji Burmistrza Wołczyna z dnia 28 stycznia 2026 r., o braku konieczności uzyskania stosownych zgód, po wprowadzonej zmianie w projekcie planu.

Obowiązek pozyskania decyzji właściwego organu na zmianę przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze spoczywa na organach gminy na podstawie § 12 pkt 12 rozporządzenia z 26 sierpnia 2003 r. Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., nr 164, poz. 1587) w związku z § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404).

Należy wskazać, że obowiązek wykazania zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych spoczywa na organie, który dokonuje zmiany przeznaczenia gruntów chronionych tą ustawą. W analizowanej sprawie obowiązek taki spoczywa na organach gminy Wołczyn. Zarówno zgody, jak i sporządzona na ich podstawie analiza stanu prawnego gruntów chronionych, powinny być składową dokumentacji prac planistycznych i uzasadnienia do uchwały w sprawie planu miejscowego. Tutejszy organ ustalił, że dla działek nr 1079/1, 1079/2 i 32/42 obręb Wierzbica Górna, jednostka ewidencyjna Wołczyn – obszar wiejski, oznaczonego w ewidencji gruntów jako RIIIa, RIIIb i PsIII, nie została przedłożona zgoda, o której mowa powyżej. Brak uzyskania takiej zgody należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń trybu sporządzania planu miejscowego oraz istotnych naruszeń prawa. Stanowi to bowiem uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym oraz powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją.

Burmistrz Wołczyna przed zmianą projektu planu złożył wniosek do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie przeznaczenia na cele nierolnicze gruntów rolnych klas III, zakończony negatywnie pismem Ministerstwa z dnia 22 stycznia 2026 r. nr DNI.tr.602.179.2025. W piśmie wskazano, że wniosek obejmował m.in. zmianę gruntów rolnych klas III na cele rolnicze i nierolnicze łącznie (U-P-RZW), a łączenie funkcji rolniczej z nierolniczą nie jest możliwe w postępowaniu dotyczącym przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W tym miejscu należy odnieść się do wyjaśnień Burmistrza Wołczyna, zgodnie z którymi cyt.: „W zakresie terenu 4U-P-RZW doszło do nieznacznego przesunięcia linii rozgraniczających na rysunku planu, przez co obszar ten w nieznacznym stopniu wkroczył na grunt klasy III. Naruszenie to ma jednak charakter wyłącznie techniczny i incydentalny.”

Tutejszy organ nadzoru nie podziela powyższego stanowiska, ponieważ zgodnie z dokumentacją planistyczną zakres klas III na terenie planu był znany i zmiany wprowadzone w projekcie po odmowie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, powinny dotyczyć wszystkich wnioskowanych terenów, na które nie pozyskano pozwolenia na odrolnienie. Klasa III na terenie oznaczonym symbolem 4U-P-RZW ma obszar około 2,2 ha, jest to więc teren, na którym można prowadzić inwestycje usługowe i produkcyjne, tym samym rażąco ominąć ustanowioną procedurę ochrony gruntów rolnych klasy III. Organ gminy bezprawnie rozszerzył swoje uprawnienia poza granice ustawowe. Jest to istotne naruszenie zasad sporządzania planu, które skutkuje nieważnością na tym terenie.

W dalszej części wyjaśnień Burmistrza Wołczyna, cyt.: „Planowana biogazownia rolnicza ma charakter ściśle pomocniczy i służy obsłudze istniejącego w obszarze planu gospodarstwa rolnego (zagospodarowanie substratów i odpadów z produkcji rolniczej oraz produkcja energii na własne potrzeby gospodarstwa). Realizacja takiego obiektu stanowi integralną część nowoczesnej działalności rolniczej. W świetle prawa grunt ten nie traci swojego rolniczego charakteru, a jego przeznaczenie nie ulega zmianie na cele nierolnicze. W konsekwencji uzyskanie zgody Ministra w przypadku gospodarstwa rolnego nie było wymagane.”

Tutejszy organ nie podziela powyższego stanowiska, bowiem zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, także ich funkcjonowaniu (Dz. U. z 2023 r., poz. 1597) przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją, lub magazynowaniem umożliwia również lokalizację biogazowni rolniczej (o ile spełnia ona określone warunki). Wprowadzenie do ustaleń miejscowego planu wprost sformułowanej możliwości lokalizacji biogazowni na rzeczonym terenie rolniczym stanowi nieuprawnione rozszerzenie ram kompetencyjnych i prowadzi do wadliwej modyfikacji przeznaczenia gruntu. O ile specustawa o biogazowniach rolniczych wprowadza ściśle ograniczone, warunkowe i celowe odstępstwa od ogólnych zasad ochrony gruntów dla zamkniętego katalogu inwestycji rolniczych, o tyle autonomiczne dopisanie takiej funkcji w tekście uchwały *de facto* ustanawia nową, uprzywilejowaną kategorię przeznaczenia terenu. Taka praktyka w sposób rażąco omija ustawowe wymogi procedury ochrony gruntów rolnych klasy III i modyfikuje reżim prawny w stopniu znacznie szerszym, niż dopuszczają to przepisy rangi ustawowej. Stanowi to istotne naruszenie zasad sporządzania aktu planistycznego, skutkujące wadą nieważności w tym zakresie. Mając na celu zapobieżenie błędnej interpretacji zapisów planu, organ eliminuje ogólne sformułowanie dotyczące dopuszczenia biogazowni na terenie 1RZW i 2RZW. Jednocześnie, zauważyć należy, że realizacja biogazowni na cele rolnicze, na terenie 1RZW i 2 RZW w dalszym ciągu będzie możliwa bezpośrednio na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Rozpatrując kolejną ujawnioną w przedmiotowym akcie niezgodność, podnieść należy, że przeznaczenie terenu w planie miejscowym pod teren produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych z dopuszczeniem lokalizacji instalacji fotowoltaicznych (OZE) o mocy do 500 kW nie zwalnia z obowiązku uzyskania decyzji o wyłączeniu gruntów z produkcji rolniczej. Tereny te podlegają dokładnie takim samym rygorom prawnym, jak każdy inny obszar, na którym planowana jest komercyjna infrastruktura energetyczna. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, lokalizacja urządzeń energii słonecznej na chronionych glebach klasy III (w tym IIIa i IIIb) zawsze stanowi zmianę użytkowania na cele nierolnicze i bezwzględnie wymaga przejścia procedury odrolnienia. W kwestii funkcji pomocniczej oze jako służącej obsłudze dla gospodarstw rolnych, jest uregulowana w art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdzie plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków, wprost przyznaje uprawnienie do montażu na nich urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii. Zamierzenie to w żaden sposób nie skutkuje zmianą dotychczasowego, rolniczego przeznaczenia terenu określonego w miejscowym planie ani nie wymaga procedury wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej.

Wskazać należy, iż dopuszczenie w ustaleniach przedmiotowego planu produkcji energii wykorzystaniem energii słonecznej (OZE) o mocy do 500 kW na gruntach stanowiących użytki rolne klasy III, z pominięciem ustawowej procedury zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, stanowi rażące naruszenie istotnych zasad sporządzania planu. Stosownie do przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ochrona gleb najwyższych klas bonitacyjnych (I–III) ma charakter bezwzględny, a zmiana ich przeznaczenia w planie miejscowym wymaga obligatoryjnej, uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Próba sankcjonowania lokalizacji takich inwestycji bez zachowania opisanego trybu ustawowego wprost wyczerpuje przesłanki określone w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w rzeczonej części.

Z uwagi na konieczność zachowania czytelności i jednoznaczności ustaleń planu oraz w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem, organ nadzoru zdecydował o wyeliminowaniu § 33 ust. 2 pkt 4 oraz ustaleń odnoszących się w § 14 ust. 3 pkt 3 dla terenu o symbolu „RZW”.

Po analizie uchwały i przedłożonej dokumentacji organ nadzoru stwierdził również naruszenie art. 15 ust. 3 lit. 4b ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez nie uwzględnienie granic inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym umieszczonych w ostatecznych decyzjach o lokalizacji linii kolejowej, tj. decyzji Wojewody Opolskiego z 20 czerwca 2023 r., znak IN.747.15.2022.AZ o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla inwestycji polegającej na przebudowie linii kolejowej nr 143.

Stosownie do art. 15 ust. 3 pkt 4b ww. ustawy - w planie miejscowym zamieszcza się w zależności od potrzeb granice terenów inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, umieszczonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub w ostatecznych decyzjach o lokalizacji drogi krajowej, wojewódzkiej lub powiatowej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, lotniska użytku publicznego, inwestycji w zakresie terminalu lub przedsięwzięcia Euro 2012 lub decyzji lokalizacyjnych wydanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów w związku z realizacją inwestycji w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa.

Wojewoda Opolski w dniu 20 czerwca 2023 r. wydał decyzję znak IN.747.15.2022.AZ o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla inwestycji polegającej na przebudowie linii kolejowej nr 143 w związku z realizacją przedsięwzięcia pn. „Prace na linii kolejowej nr 143 na odcinku Kluczbork – Oleśnica – Wrocław Mikołajów” w ramach zadania: odcinek Kluczbork – Namysłów – gr. Województwa opolskiego/dolnośląskiego, dla odcinka nr 3: Wołczyn – Namysłów, od km 83,800 do km 105,000, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Na rysunku planu znajdującym się na załączniku nr 1 do uchwały został wyznaczony teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub usług (o symbolu 2MNW-U), teren zieleni urządzonej (o symbolu 1ZP) oraz teren usług lub produkcji lub wielkotowarowej produkcji rolnej (o symbolu 3U-P-RZW). Tereny te znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowej nr 143. Z mapy, na której sporządzono rysunek planu, wynika że linie rozgraniczające teren 2MNW-U obejmują działkę o nr ewid. 979, linie rozgraniczające teren 1ZP obejmują działkę o nr ewid. 32/40, a linie rozgraniczające teren 3U-P-RZW obejmują działkę o nr ewid. 32/57 – wszystkie w obrębie Wierzbica Górna.

Z treści ww. decyzji lokalizacyjnej kolejowej wynika, że ww. działki zostały objęte liniami rozgraniczającymi teren inwestycji kolejowej. Starosta Kluczborski dokonał zmian w ewidencji gruntów i budynków wynikających z ostatecznej decyzji lokalizacyjnej kolejowej, w następujący sposób:

- w miejsce działki o nr ewid. 979 wprowadził działki nr ewid. 979/5 i 979/6,
- w miejsce działki o nr ewid. 32/40 wprowadził działki nr ewid. 32/64 i 32/65,
- w miejsce działki o nr ewid. 32/57 wprowadził działki nr ewid. 32/66 i 32/67.

Analiza porównawcza części graficznej planu z decyzją lokalizacyjną kolejową, wykazała, że teren wskazany na załączniku nr 1 do uchwały wchodzi częściowo w zakres decyzji lokalizacyjnej kolejowej na nowo wyznaczonych działkach o nr ewid. 979/5, 32/64 i 32/66. W planie miejscowym przeznaczono teren, na wymienionych działkach, na przeznaczenie nie uwzględniające ostatecznej decyzji lokalizacyjnej kolejowej.

W wyjaśnieniach Burmistrz Wołczyna stwierdził, że cyt. „ w przedmiotowej sprawie ewentualna rozbieżność ma charakter formalny i nieznaczny. Nie ogranicza ona możliwości realizacji inwestycji kolejowej, co potwierdziły same organy kolejowe w procesie uzgodnień”. Organ nadzoru nie zgadza się z powyższym stwierdzeniem, ponieważ jak wskazano wyżej plan miejscowy nie uwzględnia ostatecznej decyzji lokalizacyjnej kolejowej.

Należy dodać, że wielokrotnie w ramach procedury opiniotawczo-uzgadniającej, organy przekazywały informacje na temat ww. decyzji lokalizacyjnej kolejowej. W postanowieniu Wojewody Opolskiego z dnia 5 marca 2025 r. nr IN.VII.744.2.23.2025.OJ wskazano, że projekt planu nie określa granic terenu inwestycji kolejowej. O ww. decyzji lokalizacji kolejowej poinformowano również w postanowieniu Wojewody Opolskiego z dnia 24 marca 2026 r. nr IN.VII.744.2.29.2026.KM. W piśmie PKP Polskie Linie Kolejowe z dnia 6 marca 2025 r. nr IOS5.2111.457.2025.KKo.2 również poinformowano o decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wraz z przekazaniem ww. decyzji.

Reasumując, niedopuszczalne jest, aby działki o nr ewid. 979/5, 32/64 i 32/66, które stanowią inwestycję kolejową zgodnie z ostateczną decyzją lokalizacyjną kolejową, przesądzającą o przebiegu linii kolejowej nr 143, w planie miejscowym były przeznaczone pod przeznaczenie związane z zabudową, usługami, zielenią urządzoną, produkcją lub wielkotowarową produkcją rolną.

Nieuwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym kolejowym, jest wprost naruszeniem art. 15 ust. 3 pkt 4b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Po wyeliminowaniu z uchwały wskazanego terenu jak we wstępie, pozostała część uchwalonego planu miejscowego, może funkcjonować w obrocie prawnym. Tym samym, stwierdzenie nieważności uchwały w części dotyczącej działek o nr ewid. 979/5, 32/64 i 32/66, obręb Wierzbica Górna, określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Wołczynie w pozostałym zakresie zostały uwzględnione.

Niniejszym rozstrzygnięciem nadzorczym dokonuje się doprowadzenia do stanu zgodności z prawem kontrolowanej uchwały w taki sposób, aby nie ingerować nadmiernie w władztwo planistyczne gminy, zachować proporcje pomiędzy skalą naruszenia, a zastosowanym środkiem nadzoru oraz nie pozbawić planu waloru użytkowego. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu uchwała nr XXV/218/2026 Rady Miejskiej w Wołczynie z dnia 25 czerwca 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowania wsi Wierzbica Górna dla rejonu „Centralno - Wschodniego - część A” oraz rejonu „Centralno - Wschodniego - część B” może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Zastępca Dyrektora
Wydział Infrastruktury i Nieruchomości

Magdalena Turek